

kan kun være Tilfældet med nogle ganske enkelte Undtagelser. Derimod spiller de to andre Ting en meget betydelig Rolle, nemlig Tiende og Fæstetaxegift. Det er ubeløst af Regeringsforslaget i Nar, Tiende- og Arvefæstetaxegifter skulle altsaa ikke kunne beskattes der, hvor de oppebæres, og der anføres i Motiverne for denne Udledelse, at man ikke bør anvende denne Beskatningsmaade paa andre Næringer eller Indtægtskilder end saadanne, der paadrage Kommunerne Udgifter, og man siger saa, at det paadrager ikke den paagældende Kommune nogen Udgift, at der i den opkræves en Tiende eller en anden fast Afgift, Arvefæstetaxegifter eller saadant. Det kan paa en Maade være rigtigt, men er dog alligevel slet ikke rigtigt, thi det er jo indlysende, at i et Erhverv, lad os f. Eks. tage Vandbruget, tilvejebringes den Tiende, som oppebæres af den paagældende Tiendeher, uden for Kommunen, og dette paadrager Kommunen Udgifter til Veje og andre kommunale Foranstaltninger, og naar der altsaa unddrages fra Indtægter i Kommunen noget, som er erhvervet ved denne Næring, er dette Uret mod Kommunen. Jeg skal erindre om, at en af de allerførste Indstillinger, som vi havde om den mellemkommunale Beskatning, var en Betænkning af 1871, og da vare samtlige Partier enige om at medtage Tiender, men derimod ikke Arvefæstetaxegifter. Der bliver altid en vilkaarlig Grænse at drage der. Det kan jo siges, at tages Arvefæstetaxegifterne med, bør man konsekvent ogsaa tage Prioriteter med, man kan drage denne Konsekvens og lade være at drage den. Man kan sige, at Prioriteter ere flyttelige og opsigelige, de kunne være til Stede den ene Dag og den anden ikke, men at Fæstetaxegiften hviler paa den paagældende Ejendom, inden den paa anden Maade bliver afløst, den ligger altsaa langt fastere end en Prioritet, og det samme gælder naturligvis ogsaa Tiender. Der vil blive paa enkelte Punkter at drage en Grænse, og derom vil der ogsaa kunne forhandles.

— § 7 skal jeg kun erindre om, at Indenrigsministeren der har foreslaaet at lægge til Grund for Beregningen af Nettoindtægten som Skattebasis Grundsetningerne i Lov om Reglerne for Indkomstskat af 2den Juli 1870 § 2. I Fjor blev der henvist til den københavnske Skattelov af 1861, men det spiller jo næppe nogen videre Rolle. — I § 9 omhandles Aktieselskaber og andre lignende juridiske Personer, og der foreslaas der, at de gøres skattepligtige af deres Nettoindtægt, og saaledes at Skatten ansættes til 2 pCt. af denne Nettoindtægt. Disse 2 pCt.

skulle altsaa være gældende for hele Landet. Jeg havde i Fjor foreslaaet 3 pCt., fordi jeg antog, at man med 3 pCt. mere vilde nærme sig til Gennemsnitsprocenten for hele Landet. Nøjedes man med 2 pCt., kom man noget under Gennemsnittet for hele Landet. Der skal jo vælges et bestemt Tal, og man kan jo saa forhandle om, hvilket der i saa Tilfælde vil være det rigtige. I Fjor havde jeg foreslaaet, at denne Skat skulde udredes ubetinget af Aktieselskaber uden nogen Ret til at gøre Afdrag for Aktionærernes Vedkommende uden for saa vidt Aktieselskabet som saadant skulde have Ret til at gøre Afdrag i deres Nettoindtægt i det Beløb, som anvendes aarlig til Amortisation af Kapitalen. Det er en Rettelse, som særlig gøres fornøden af Hensyn til Skibredere, hvor man ved, at der ofte oppebæres et aarligt Udbytte, som tillige repræsenterer en vis Tilbagebetaling af Kapitalen; thi det er indlysende, at naar et Skib kan være opbrugt i Løbet af 20—30 Nar, maa det, for at kunne lønne sig, kunne tilbagebetale Kapitalen og ikke alene Renten, men i øvrigt har jeg ikke i det af mig indbragte Forslag givet Anledning til noget Afdrag for Aktionærernes Vedkommende. I Fjor blev der af Flertallet i Udvalget opstillet den Regel, at Skattepligten over for Aktieselskaber kun skulde gælde den Indtægt, Aktieselskabet har udover 4 pCt. et Standpunkt, som ogsaa tidligere for øvrigt har været hævdet her i Tinget, saaledes at altsaa et Aktieselskab, for saa vidt det kun gav 4 pCt. eller derunder, skulde være frit for Skat, medens derimod et Udbytte herudover skulde beskattes. Man havde den Tro, at man med en saadan Begrænsning intet af Betydning vilde opnåa. Jeg er imidlertid bleven gjort opmærksom paa, at det ikke desto mindre med denne Begrænsning vilde repræsentere en ret betydelig Indtægt, navnlig da for Københavns Kommune.

Den høstarede Indenrigsminister har i Nar gaaet en anden Vej, idet han nemlig i Slutningen af § 9 har givet Udgang for de Aktionærer — Aktionærer i et saadant Selskab, som er beskattet med 2 pCt. andetsteds — til at kunne fordrø, „at af det saaledes oppebaarne Udbytte, et Beløb af 4 pCt. af hans Andel af den indbetalte Aktiekapital eller hans indbetalte Indskud ikke tages i Betragtning ved Ansættelsen af hans Skatteindtægt.“ Saaledes lyder Slutningen af § 9. Sproget er blevet lidt knudret, men det vil være vanskeligt at saa affattet disse Regler, naar det skal være sagt koncist, men man forstaaer nok, hvad Meningen deraf er, at altsaa